

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้มีการรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ และเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1 การตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย

2.2 การปฏิบัติตนในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 4 ผลการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย ที่สรุปเป็นความเรียง

ตอนที่ 5 ผลการสังเกตนักเรียนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย ที่สรุปเป็นความเรียง

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนจำแนกตามสถานภาพ

รายการ	จำนวน N = 164	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	48	29.27
หญิง	116	70.73
อายุ		
10 ปี	1	0.61
11 ปี	65	39.63
12 ปี	88	53.66
13 ปี	9	5.49
14 ปี	1	0.61
อาศัยอยู่กับ		
บิดา มารดา	144	87.80
บุคคลอื่น	20	12.20
ปู่ ย่า	4	20.00
ตา ยาย	4	20.00
ลุง ป้า	4	20.00
น้ำ	2	10.00
อา	1	5.00
บิดา	1	5.00
มารดา	4	20.00

ตารางที่ 3 (ต่อ) จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนจำแนกตามสถานภาพ

รายการ	จำนวน N=164	ร้อยละ
อาชีพของหัวหน้าครอบครัว		
รับจ้าง	88	53.66
ค้าขาย	36	21.95
เกษตรกร	2	1.21
พนักงานบริษัท	20	12.20
รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	18	11.98
การศึกษาของหัวหน้าครอบครัว		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	6	3.66
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	81	49.39
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6,7	25	15.24
มัธยมศึกษาตอนต้น	20	12.20
มัธยมศึกษาตอนปลาย	14	8.54
อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ	6	3.66
ปริญญาตรี	8	4.88
สูงกว่าปริญญาตรี	4	2.44

จากตารางที่ 3 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 70.73 และเป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 29.27 นักเรียนส่วนใหญ่มีอายุ 12 ปี คิดเป็นร้อยละ 53.66 รองลงมา มีอายุ 11 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.63 ปี นักเรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดา มารดา คิดเป็นร้อยละ 87.80 และอาศัยอยู่กับบุคคลอื่น คิดเป็นร้อยละ

12.20 บุคคลอื่นที่นักเรียนอาศัยอยู่ส่วนใหญ่เป็นปู่ย่า ตายาย ลุงป้า และมารดา คิดเป็นร้อยละ 20.00 เท่ากัน รองลงมาอาศัยอยู่กับน้ำ คิดเป็นร้อยละ 10.00 หัวหน้าครอบครัวส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 53.66 รองลงมามีอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 21.95 และน้อยที่สุดอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 1.21 การศึกษาของหัวหน้าครอบครัวส่วนใหญ่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 49.39 รองลงมาเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6, 7 คิดเป็นร้อยละ 15.24 และน้อยที่สุดเรียนจบระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 2.44

ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละ จำแนกตามประสบการณ์

รายการ	จำนวน N=164	ร้อยละ
ได้รับความรู้เกี่ยวกับภาษา มารยาท พิธีกรรม และนาฏศิลป์ ดนตรี		
ไม่เคย	-	-
เคย	164	100.00
จากแหล่ง ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		
บิดา มารดา	80	48.80
ครู อาจารย์	157	95.73
หนังสือเรียน	88	53.66
นิทรรศการในโรงเรียน	60	36.59
สื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น	14	8.54
เข้าร่วมชมรมหรือกลุ่มที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับการ อนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมไทย		
ไม่เคย	113	68.90
เคย	51	31.10
ชมรมหรือกลุ่มกิจกรรมที่เข้าร่วม		
สร้างเสริมลักษณะนิสัย	10	19.61
อนุรักษ์วัฒนธรรมไทย	11	21.57
ภาษาไทย	8	15.69
มารยาทไทย	2	3.92
ดนตรีไทย	3	5.88
นาฏศิลป์	17	33.33

จากตารางที่ 4 แสดงว่า นักเรียนทุกคนเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับภาษามารยาท พิธีกรรม และนาฏศิลป์ ดนตรี คิดเป็นร้อยละ 100.00 และนักเรียนส่วนใหญ่ได้รับความรู้ด้านนี้จากครู อาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 95.73 รองลงมาได้รับจากหนังสือเรียน คิดเป็นร้อยละ 53.66 และน้อยที่สุดจากสื่อมวลชน คิดเป็นร้อยละ 8.54

การเข้าร่วมชมรม หรือกลุ่มที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมไทย นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมชมรมหรือกลุ่มกิจกรรมนี้ คิดเป็นร้อยละ 68.90 และเคยเข้าร่วมชมรมหรือกลุ่มกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 31.10 ชมรมหรือกลุ่มกิจกรรมที่นักเรียนส่วนใหญ่เข้าร่วมคือนาฏศิลป์ คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ อนุรักษ์วัฒนธรรมไทย คิดเป็นร้อยละ 21.57 และน้อยที่สุดคือมารยาทไทย คิดเป็นร้อยละ 3.92

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1 การตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของนักเรียน
เกี่ยวกับการตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย
ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย และด้านมารยาทไทย

หัวข้อ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย			
1.1 การใช้ภาษาที่ดีเป็นสมบัติทาง วัฒนธรรมไทยที่ควรรักษา	3.55	.57	มากที่สุด
1.2 การใช้ถ้อยคำตามฐานะของ บุคคลแสดงถึงความนับถือกัน	2.87	.89	มาก
1.3 ภาษาไทยเป็นสื่อในการ ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ของผู้ใช้	3.30	.62	มาก
1.4 วรรณคดีและนิทานพื้นบ้าน มีคุณค่าให้orroรสและ คติสอนใจ	3.02	.67	มาก
1.5 วรรณคดีและนิทานพื้นบ้าน ให้แนวคิดในการปฏิบัติที่ เหมาะสม	2.96	.67	มาก

ตารางที่ 5 (ต่อ) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยด้านภาษาและวรรณกรรมไทย และด้านมารยาทไทย

หัวข้อ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
สรุปความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์ภาษาและวรรณกรรมไทย	3.14	.41	มาก
2. ด้านมารยาทไทย			
2.1 การเคารพผู้อาวุโสเป็นสิ่งที่ตั้งงาม	3.71	.50	มากที่สุด
2.2 การยกมือไหว้เป็นการแสดงความเคารพ	3.51	.60	มากที่สุด
2.3 การปฏิบัติตนอย่างสุภาพอ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่แสดงถึงความเป็นผู้มีมารยาท	3.51	.59	มากที่สุด
2.4 ผู้มีมารยาทดีทำให้เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น	3.14	.64	มาก
2.5 ผู้มีมารยาทดีต้องแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะ	3.01	.74	มาก
2.6 การแต่งชุดค่าไปงานศพเป็นการแต่งกายที่ถูกต้องกาลเทศะ	3.28	.62	มาก
สรุปความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์มารยาทไทย	3.36	.44	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยด้านภาษาและวรรณกรรมไทย และด้านมารยาทไทย มีดังนี้

การอนุรักษ์วัฒนธรรมด้านภาษาและวรรณกรรมไทย เมื่อพิจารณาในภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นว่ายู่ในระดับมีความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ย 3.14

ความคิดเห็นของนักเรียนในรายชื่ออยู่ในระดับมีความสำคัญมากที่สุด และมีความสำคัญมาก ที่อยู่ในระดับมีความสำคัญมากที่สุดมีจำนวน 1 ข้อ จากจำนวน 5 ข้อ คือ การใช้ภาษาที่ดีเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมไทยที่ควรรักษา มีค่าเฉลี่ย 3.55

การอนุรักษ์วัฒนธรรมด้านมารยาทไทย เมื่อพิจารณาในภาพรวมนักเรียนที่มีความคิดเห็นว่ายู่ในระดับมีความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ย 3.36

ความคิดเห็นของนักเรียนในรายชื่ออยู่ในระดับมีความสำคัญมากที่สุด และมีความสำคัญมาก ความคิดเห็นของนักเรียนที่อยู่ในระดับมีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 3 ข้อ จากจำนวน 6 ข้อ คือการเคารพผู้อาวุโสเป็นสิ่งที่ดีงาม มีค่าเฉลี่ย 3.71 การยกมือไหว้เป็นการแสดงความเคารพ และการปฏิบัติตนอย่างสุภาพอ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่แสดงถึงความเป็นผู้มีมารยาท มีค่าเฉลี่ย 3.51 เท่ากัน

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของนักเรียน
เกี่ยวกับการตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย
ด้านพิธีกรรมทางศาสนาและด้านการแสดงและการละเล่นพื้นบ้าน

หัวข้อ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. ด้านพิธีกรรมทางศาสนา			
1.1 ประเพณีงานบุญ เช่น แห่เทียน พรรษาเป็นสิ่งที่ควรรักษาไว้	3.52	.56	มากที่สุด
1.2 การทำบุญให้ทานเป็นการ ประพฤติดุปฏิบัติที่ดี	3.04	.64	มาก
1.3 การเข้าวัดหรือโบสถ์ควร ถอดรองเท้า	3.07	.74	มาก
1.4 การทำบุญปฏิบัติธรรมช่วยให้ จิตใจผ่องใส	3.26	.65	มาก
1.5 ในวังสงกรานต์ควรไปรดน้ำ ขอพรจากผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือ	3.21	.69	มาก
1.6 การเวียนเทียนในวันสำคัญ ทางศาสนาเป็นสิ่งที่ควร ส่งเสริม	3.33	.60	มาก
สรุปความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับ การตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์ พิธีกรรมทางศาสนา	3.24	.44	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยด้านพิธีกรรมทางศาสนาและด้านการแสดงและการละเล่นพื้นบ้าน

หัวข้อ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
2. ด้านการแสดงและการละเล่นพื้นบ้าน			
2.1 ดนตรีไทยเป็นดนตรีที่ฟังไพเราะ			
ควรส่งเสริม	3.32	.62	มาก
2.2 ราวงเป็นการแสดงที่ดูสวยงามและสนุกสนาน	2.92	.69	มาก
2.3 เพลงไทยเดิมเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทยที่ควรรักษาไว้	3.50	.57	มาก
2.4 เพลงพวงมาลัยฟังแล้วสนุกสนานเหมาะแก่การนำไปร้องในเทศกาลต่าง ๆ	2.70	.71	มาก
2.5 นาฏศิลป์ไทยเป็นมรดกทางศิลปะที่มีคุณค่า	3.60	.53	มากที่สุด
2.6 การเล่นมอญซ่อนผ้าช่วยฝึกความไม่ประมาท จึงเป็นการละเล่นไทยที่ดีอย่างหนึ่ง	2.79	.72	มาก
สรุปความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์การแสดงและการละเล่นพื้นบ้าน	3.14	.43	มาก

จากตารางที่ 6 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยด้านพิธีกรรมทางศาสนาและด้านการแสดงและการละเล่นพื้นบ้านมีดังนี้

การอนุรักษ์วัฒนธรรมด้านการอนุรักษ์พิธีกรรมทางศาสนา เมื่อพิจารณาในภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นว่ายู่ในระดับมีความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ย 3.24

ความคิดเห็นของนักเรียนในรายชื่ออยู่ในระดับมีความสำคัญมากที่สุด และมีความสำคัญมาก ความคิดเห็นของนักเรียนที่อยู่ในระดับมีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 1 ข้อ จากจำนวน 6 ข้อ คือ ประเพณีงานบุญ เช่น แห่เทียนพรรษา เป็นสิ่งที่ควรรักษาไว้ มีค่าเฉลี่ย 3.52

การอนุรักษ์วัฒนธรรมด้านการแสดงและการละเล่นพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาในภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นว่ายู่ในระดับมีความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ย 3.14

ความคิดเห็นของนักเรียนในรายชื่ออยู่ในระดับมีความสำคัญมากที่สุดและมีความสำคัญมาก ความคิดเห็นของนักเรียนที่อยู่ในระดับมีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวน 1 ข้อ จากจำนวน 6 ข้อ คือ นาฏศิลป์ไทยเป็นมรดกทางศิลปะที่มีคุณค่า มีค่าเฉลี่ย 3.60

ตารางที่ 7 สรุปค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นของนักเรียน
เกี่ยวกับการตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย

วัฒนธรรมไทย	\bar{X}	S.D.	แปลความ
ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย	3.14	.41	มาก
ด้านมารยาทไทย	3.36	.44	มาก
ด้านพิธีกรรมทางศาสนา	3.24	.44	มาก
ด้านการแสดงและการละเล่น พื้นบ้าน	3.14	.43	มาก
รวม	3.22	.35	มาก

จากตารางที่ 7 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย นักเรียนมีความคิดเห็นว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.22

เมื่อแยกพิจารณาวัฒนธรรมแต่ละประเภท เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์วัฒนธรรมด้านมารยาทไทยอยู่ในระดับเห็นว่ามีค่าเฉลี่ยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.36

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์วัฒนธรรมด้านพิธีกรรมทางศาสนาอยู่ในระดับเห็นว่ามีค่าเฉลี่ยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.24

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์วัฒนธรรมด้านภาษาและวรรณกรรมไทย กับด้านการแสดงและการละเล่นพื้นบ้านอยู่ในระดับเห็นว่ามีค่าเฉลี่ยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.14 เท่ากัน

2.2 การปฏิบัติในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย

ตารางที่ 8 จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการปรับปรุงแก้ไขการใช้ภาษา

รายการ	จำนวน N=164	ร้อยละ
การปรับปรุงแก้ไขการใช้ภาษา		
ไม่เคย	20	12.20
เคย	144	87.80
ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		
ฝีกออกเสียงคำที่มี ร ล และคำ ควบกล้ำอย่างสม่ำเสมอ	119	82.64
ฝีกใช้คำสรรพนามแทนได้เหมาะสมกับ บุคคลที่สนทนาด้วย	115	79.86
ฝีกใช้คำให้เหมาะสมกับสถานการณ์	97	67.36
แก้คำผิดโดยการเขียนคำที่ผิดซ้ำ ๆ เพื่อจำตัวสะกดได้	52	36.11
ยอมรับฟังคำแนะนำในการออกเสียง คำจากครูและผู้อื่น	103	71.53

จากตารางที่ 8 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เคยปรับปรุงแก้ไขการใช้ภาษา คิดเป็นร้อยละ 87.80 และไม่เคยแก้ไขการใช้ภาษา คิดเป็นร้อยละ 12.20 วิธีการที่ใช้ในการปรับปรุงแก้ไขการใช้ภาษานักเรียนส่วนใหญ่ฝึกออกเสียงคำที่มี ร ล และคำควบกล้ำอย่างสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 82.64 รองลงมาฝึกใช้คำสรรพนาม แทนได้เหมาะกับบุคคลที่สนทนาด้วย คิดเป็นร้อยละ 79.86 และน้อยที่สุดเป็นการ แก้คำผิดโดยการเขียนคำที่ผิดซ้ำ ๆ เพื่อจำตัวสะกดได้ คิดเป็นร้อยละ 36.11

ตารางที่ 9 จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการถ่ายทอดวรรณกรรม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
	N=164	
ถ่ายทอดวรรณกรรมโดยการเล่าเรื่องหรือนิทาน		
ให้ผู้อื่นฟัง		
ไม่เคย	33	20.12
เคย	131	79.88
เรื่องหรือนิทานไทยที่สามารถเล่าได้		
ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		
ไกรทอง	68	41.46
ปลาบู่ทอง	87	53.05
สังข์ทอง	65	39.63
ศรีธนญชัย	68	41.46
สังข์ศิลป์ชัย	41	25.00
พระอภัยมณี	86	52.44

จากตารางที่ 9 แสดงว่าในการถ่ายทอดวรรณกรรม นักเรียนส่วนใหญ่เคยเล่าเรื่องหรือนิทานให้ผู้อื่นฟัง คิดเป็นร้อยละ 79.88 และไม่เคยเล่าเรื่องหรือนิทานให้ผู้อื่นฟัง คิดเป็นร้อยละ 20.12 เรื่องหรือนิทานไทยที่นักเรียนส่วนใหญ่สามารถเล่าได้เมื่อมีโอกาสคือ ปลาบู่ทอง คิดเป็นร้อยละ 53.05 รองลงมาคือพระอภัยมณี คิดเป็นร้อยละ 52.44 และที่น้อยที่สุดคือ สังข์ศิลป์ชัย คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตารางที่ 10 จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการปฏิบัติและการ
ถ่ายทอดมารยาทไทย

รายการ	จำนวน N=164	ร้อยละ
เหตุผลในการปฏิบัติตนตามมารยาทไทย		
ปฏิบัติด้วยตนเองเพราะเห็นว่าเป็นสิ่งดี	66	40.24
ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน	19	11.59
ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของบิดา มารดา ครู	44	26.83
ปฏิบัติตามแบบอย่างของผู้อื่น	35	21.34
ถ่ายทอดมารยาทไทยแก่ผู้อื่น		
ไม่เคย	58	35.37
เคย	106	64.63
มารยาทไทยที่สามารถเล่าหรือแนะนำ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		
การไหว้	129	78.66
การเดิน	73	44.51
การแต่งกาย	92	56.10
การรับ-ส่งของผู้ใหญ่	89	54.27

จากตารางที่ 10 แสดงว่าการปฏิบัติตนตามมารยาทไทย นักเรียนส่วนใหญ่ปฏิบัติด้วยตนเองเพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี คิดเป็นร้อยละ 40.24 รองลงมาปฏิบัติตามคำสั่งสอนของบิดา มารดา ครู คิดเป็นร้อยละ 26.83 และน้อยที่สุดปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 11.59

การถ่ายทอดมารยาทไทย นักเรียนส่วนใหญ่เคยถ่ายทอดมารยาทไทยแก่ผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 64.63 และไม่เคยถ่ายทอดมารยาทไทย คิดเป็นร้อยละ 35.37 ถ้ามีโอกาสนักเรียนส่วนใหญ่จะเล่าหรือแนะนำมารยาทไทยเกี่ยวกับการไหว้ คิดเป็นร้อยละ 78.66 รองลงมาคือการแต่งกาย คิดเป็นร้อยละ 56.10 และน้อยที่สุดคือ การเดิน คิดเป็นร้อยละ 44.51

ตารางที่ 11 จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการแก้ไขมารยาท
ถ่ายถอดมารยาทไทย

รายการ	จำนวน N=164	ร้อยละ
แก้ไขมารยาทที่ปฏิบัติให้ดีขึ้น		
ไม่เคย	11	6.71
เคย	153	93.29
ถ้ามีโอกาสแก้ไขมารยาทโดย ตอบได้ มากกว่า 1 ข้อ		
ศึกษาเกี่ยวกับมารยาทไทยที่ควร ปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติ		
แก้ไขมารยาทที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง	89	54.27
การปฏิบัติทุกครั้งคำนึงถึงความ เรียบร้อย สรรวม	96	58.54
ฝึกมารยาทไทยที่ถูกต้องเหมาะสม	84	51.22
ยอมรับคำแนะนำ ตักเตือนจากผู้อื่น	125	76.22
	112	68.29

จากตารางที่ 11 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เคยแก้ไขมารยาทที่ปฏิบัติให้ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 93.29 และไม่เคยแก้ไขมารยาท คิดเป็นร้อยละ 6.71

ถ้ามีโอกาสจะแก้ไขมารยาท นักเรียนส่วนใหญ่จะแก้ไขโดยฝึกมารยาทที่ถูกต้องเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 76.22 รองลงมายอมรับคำแนะนำตักเตือนจากผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 68.29 และน้อยที่สุด การปฏิบัติทุกครั้งคำนึงถึงความเรียบร้อย สรรวม คิดเป็นร้อยละ 51.22

ตารางที่ 12 จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา

รายการ	จำนวน N=164	ร้อยละ
เข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา		
ไม่เคย	3	1.83
เคย	161	98.17
ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		
ถวายภัตตาหาร	68	42.24
สวดมนต์	124	77.02
ถวายสังฆทาน	79	49.07
ถวายผ้าอาบน้ำฝน	52	32.30
ปล่อยนกปล่อยปลา	61	37.89
ฟังพระธรรมเทศนา	103	63.98
ก่อพระเจดีย์ทราย	28	17.39
ทำบุญตักบาตรในตอนเช้า	112	69.57
สรงน้ำพระในวันสงกรานต์	95	59.01
เวียนเทียนในวันสำคัญทางศาสนา	109	67.70

จากตารางที่ 12 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา คิดเป็นร้อยละ 98.17 และไม่เคยเข้าร่วมพิธีกรรม คิดเป็นร้อยละ 1.83 พิธีกรรมทางศาสนาที่นักเรียนส่วนใหญ่เคยปฏิบัติคือสวดมนต์ คิดเป็นร้อยละ 77.02 รองลงมาคือทำบุญตักบาตรในตอนเช้า คิดเป็นร้อยละ 69.57 และที่น้อยที่สุดคือ ก่อพระเจดีย์ทราย คิดเป็นร้อยละ 17.39

ตารางที่ 13 จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการถ่ายทอดพิธีกรรมทางศาสนา

รายการ	จำนวน N=164	ร้อยละ
เล่าและแนะนำพิธีกรรมทางศาสนาแก่ผู้อื่น		
ไม่เคย	80	48.78
เคย	84	51.22
สิ่งที่สามารถเล่าหรือแนะนำเกี่ยวกับวันสำคัญและประเพณีไทย ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		
ประวัติความเป็นมา	96	58.54
ความสำคัญของวันสำคัญและประเพณีไทย	124	75.61
เหตุการณ์สำคัญที่เกี่ยวข้อง	87	53.05
ข้อควรปฏิบัติ	94	57.32
วิธีการประกอบพิธีกรรม	67	40.85
จุดมุ่งหมายของพิธีกรรม	48	29.27
พิธีกรรมทางศาสนาที่สามารถเล่าหรือแนะนำตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		
ลอยกระทง	130	79.27
แห่เทียนพรรษา	90	54.88
ปล่อยนกปล่อยปลา	58	35.37
ถวายผ้าอาบน้ำฝน	40	24.39
ถวายสังฆทานที่วัด	50	30.49

ตารางที่ 13 (ต่อ) จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการถ่ายทอด
พิธีกรรมทางศาสนา

รายการ	จำนวน N=164	ร้อยละ
ฟังพระธรรมเทศนา	75	45.73
ก่อกุศลเจตีย์ทราย	23	14.02
ทำบุญตักบาตรในตอนเช้า	101	61.59
สรงน้ำพระในวันสงกรานต์	78	47.56
เวียนเทียนที่วัดในวันสำคัญทางศาสนา	97	59.15

จากตารางที่ 13 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เล่าและแนะนำพิธีกรรมทางศาสนาแก่ผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 51.22 และไม่เคยเล่าพิธีกรรมทางศาสนา คิดเป็นร้อยละ 48.78

สิ่งที่นักเรียนส่วนใหญ่ สามารถเล่าหรือแนะนำเกี่ยวกับวันสำคัญทางประเพณีไทยคือเรื่อง ความสำคัญของวันสำคัญและประเพณีไทย คิดเป็นร้อยละ 75.61 รองลงมาคือประวัติความเป็นมา คิดเป็นร้อยละ 58.54 และน้อยที่สุดคือจุดมุ่งหมายของพิธีกรรม คิดเป็นร้อยละ 29.27 และพิธีกรรมทางศาสนาที่นักเรียนส่วนใหญ่สามารถเล่าหรือแนะนำคือ ลอยกระทง คิดเป็นร้อยละ 79.27 รองลงมาคือทำบุญตักบาตรในตอนเช้า คิดเป็นร้อยละ 61.59 และน้อยที่สุดคือก่อกุศลเจตีย์ทราย คิดเป็นร้อยละ 14.02

ตารางที่ 14 จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการปฏิบัติเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นพื้นบ้าน

รายการ	จำนวน N=164	ร้อยละ
ชมหรือร่วมเล่นการแสดงหรือการละเล่นพื้นบ้าน		
ไม่เคย	18	11.98
เคย	146	89.02
ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		
ดนตรีไทย	128	87.67
ปี่พาทย์	13	10.16
เครื่องสายไทย	19	14.84
อังกะลุง	48	37.50
ร้องเพลงไทยเดิม	85	66.41
นาฏศิลป์	136	93.15
โขน	19	13.97
ละคร	38	27.94
ระบำ รำ ฟ้อน	116	85.29
การแสดงพื้นบ้าน	126	86.30
ลำตัด	33	26.19
เพลงฉ่อย	13	10.32
รำวง	82	65.08
เพลงเรือ	22	17.46

ตารางที่ 14 (ต่อ) จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการปฏิบัติ
เกี่ยวกับการแสดงหรือการละเล่นพื้นบ้าน

รายการ	จำนวน N=164	ร้อยละ
รำกลองยาว	42	33.33
เพลงพวงมาลัย	30	23.81
เต้นกำรำเคียว	42	33.33
การละเล่น	140	95.89
งูกินหาง	112	80.00
ชักเย่อ	114	81.43
มอญซ่อนผ้า	130	92.86
เล่นว่าว	85	60.71
รื้อรื้อข้าวสาร	111	79.29
เล่นสะบ้า	14	10.00
จี่ม้าส่งเมือง	84	60.00

จากตารางที่ 14 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เคยชมหรือร่วมเล่นการแสดงหรือการละเล่นพื้นบ้าน คิดเป็นร้อยละ 89.02 และไม่เคยชมหรือร่วมเล่นการแสดงหรือการละเล่นพื้นบ้าน คิดเป็นร้อยละ 11.98 การแสดงหรือการละเล่นที่ชมหรือร่วมเล่น ส่วนใหญ่คือการละเล่น คิดเป็นร้อยละ 95.89 รองลงมาคือนาฏศิลป์ คิดเป็นร้อยละ 93.15 และที่น้อยกว่าการแสดงและการละเล่นอื่นคือการแสดงพื้นบ้าน คิดเป็นร้อยละ 86.30

ดนตรีไทยที่นักเรียนส่วนใหญ่ชมหรือร่วมเล่น คือ ร้องเพลงไทยเดิม คิดเป็นร้อยละ 66.41 รองลงมาคืออังกะลุง คิดเป็นร้อยละ 37.50 และน้อยที่สุดคือปี่พาทย์ คิดเป็นร้อยละ 10.16

นาฏศิลป์ที่นักเรียนส่วนใหญ่ชมหรือร่วมเล่นคือ ระบำ รำ ฟ้อน คิดเป็นร้อยละ 85.29 รองลงมาคือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 27.94 และน้อยที่สุดคือ โขน คิดเป็นร้อยละ 13.97

การแสดงพื้นบ้าน ที่นักเรียนส่วนใหญ่ชมหรือร่วมเล่นคือ รำวง คิดเป็นร้อยละ 65.08 รองลงมาคือรำกลองยาว กับเต้นกำรำเคียว คิดเป็นร้อยละ 33.33 เท่ากัน และน้อยที่สุดคือ เพลงฉ่อย คิดเป็นร้อยละ 10.32

การละเล่นที่นักเรียนส่วนใหญ่ชมหรือร่วมเล่นคือ มอญซ่อนผ้า คิดเป็นร้อยละ 92.86 รองลงมาคือชักเย่อ คิดเป็นร้อยละ 81.43 และน้อยที่สุดคือ เล่นสะบ้า คิดเป็นร้อยละ 10.00

ตารางที่ 15 จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการถ่ายทอดการแสดง และการละเล่นพื้นบ้าน

รายการ	จำนวน N=164	ร้อยละ
เล่าหรือแนะนำการแสดงหรือการละเล่นพื้นบ้าน		
ไม่เคย	50	30.49
เคย	114	69.51
สิ่งที่สามารถเล่าหรือแนะนำเกี่ยวกับการแสดงหรือการละเล่นพื้นบ้าน ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		
ดนตรีไทย	144	87.80
ชื่อเพลง	61	42.36
ประเภทของเพลง	38	26.39
เครื่องดนตรี	75	52.08
ประเภทของเครื่องดนตรี	57	39.58
จังหวะ - ทำนอง	58	40.28
ความสำคัญของดนตรีไทย	62	43.06
นาฏศิลป์	145	88.41
ท่ารำ	96	66.21
ชื่อชุดการแสดง	52	35.86
ตัวละคร	44	30.34
ตัวสำคัญของนาฏศิลป์	66	45.52
เครื่องแต่งตัว	41	28.28

ตารางที่ 15 (ต่อ) จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามการถ่ายทอด การแสดงและการละเล่นพื้นบ้าน

รายการ	จำนวน N=164	ร้อยละ
การแสดงพื้นบ้าน	137	83.54
ชื่อการแสดง	80	58.39
สถานที่แสดง	41	29.93
การแต่งกาย	65	47.45
การดำเนินการแสดง	27	19.70
โอกาสในการแสดง	49	35.77
เครื่องดนตรีประกอบ	41	29.93
การละเล่น	155	94.51
ชื่อการละเล่น	92	59.35
โอกาสในการเล่น	49	31.61
วิธีเล่น - กติกา	116	74.84
ประโยชน์ของการเล่น	78	50.32

จากตารางที่ 15 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เคยเล่าหรือแนะนำการแสดง หรือการละเล่นพื้นบ้าน คิดเป็นร้อยละ 69.51 และไม่เคยเล่าหรือแนะนำ คิดเป็น ร้อยละ 30.49 สิ่งที่นักเรียนส่วนใหญ่สามารถเล่าหรือแนะนำเกี่ยวกับการแสดง หรือการละเล่นพื้นบ้านคือการละเล่น คิดเป็นร้อยละ 94.51 รองลงมาคือนาฏศิลป์ คิดเป็นร้อยละ 88.41 และน้อยกว่าการแสดงและการละเล่นอื่น คือการแสดงพื้นบ้าน คิดเป็นร้อยละ 83.54 และนักเรียนสามารถเล่าหรือแนะนำเกี่ยวกับการแสดง

หรือการละเล่นพื้นบ้าน ดังนี้

ดนตรีไทย นักเรียนส่วนใหญ่สามารถเล่าหรือแนะนำเกี่ยวกับเครื่องดนตรี คิดเป็นร้อยละ 52.08 รองลงมาคือความสำคัญของดนตรีไทย คิดเป็นร้อยละ 43.06 น้อยที่สุดคือ ประเภทของเพลง คิดเป็นร้อยละ 26.39

นาฏศิลป์ นักเรียนส่วนใหญ่สามารถเล่าหรือแนะนำเกี่ยวกับท่าร่ำ คิดเป็นร้อยละ 66.21 รองลงมาคือความสำคัญของนาฏศิลป์ คิดเป็นร้อยละ 45.52 และ น้อยที่สุดคือ เครื่องแต่งตัว คิดเป็นร้อยละ 28.28

การแสดงพื้นบ้าน นักเรียนส่วนใหญ่สามารถเล่าหรือแนะนำเกี่ยวกับชื่อการแสดง คิดเป็นร้อยละ 58.39 รองลงมาคือ การแต่งกาย คิดเป็นร้อยละ 47.45 น้อยที่สุดคือ การดำเนินการแสดง คิดเป็นร้อยละ 19.70

การละเล่น นักเรียนส่วนใหญ่สามารถเล่าหรือแนะนำเกี่ยวกับวิธีเล่น กติกา คิดเป็นร้อยละ 74.84 รองลงมาคือ ชื่อการละเล่น คิดเป็นร้อยละ 59.35 และ น้อยที่สุดคือ โอกาสในการเล่น คิดเป็นร้อยละ 31.61

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยของนักเรียน

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามความคิดเห็นของนักเรียน
เกี่ยวกับปัญหาในการอนุรักษ์ภาษาและวรรณกรรมไทย

ปัญหา	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. การใช้ภาษา			
1.1 ออกเสียงคำที่มี ร ล และคำ ควบกล้ำไม่ชัดเจน	2.01	1.18	น้อย
1.2 ไม่สามารถเลือกใช้คำสรรพนาม แทนตนเองได้เหมาะกับบุคคล และโอกาส	1.33	1.24	น้อยที่สุด
1.3 ไม่สามารถกล่าวแสดงความ ขอบคุณได้เหมาะกับบุคคล	1.07	1.21	น้อยที่สุด
1.4 ไม่สามารถเลือกใช้คำสุภาพ ได้เหมาะกับบุคคลและโอกาส	1.85	1.24	น้อย
2. การแก้ไขการใช้ภาษา			
2.1 ไม่มีความรู้และเข้าใจข้อ บกพร่องในการใช้ภาษาของตน	1.54	1.15	น้อย
2.2 ไม่มีเวลาในการแก้ไขการใช้ ภาษา	1.48	1.16	น้อยที่สุด
2.3 ขาดความสนใจปรับปรุงแก้ไข การใช้ภาษาของตน	1.37	1.16	น้อยที่สุด
2.4 ไม่เห็นความสำคัญของภาษา	1.09	1.10	น้อยที่สุด

ตารางที่ 16 (ต่อ) ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาในการอนุรักษ์ภาษาและวัฒนธรรมไทย

ปัญหา	\bar{X}	S.D.	แปลความ
3. การถ่ายทอดวัฒนธรรมไทย			
3.1 ไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องหรือนิทานไทย	1.45	1.08	น้อยที่สุด
3.2 ไม่สนใจเล่าเรื่องหรือนิทานไทย	1.46	1.07	น้อยที่สุด
3.3 ไม่มีโอกาสในการเล่าเรื่องหรือนิทานไทย	1.73	1.10	น้อย
3.4 ขาดการส่งเสริมจากผู้ใหญ่	1.06	1.13	น้อยที่สุด
3.5 ไม่เห็นความสำคัญของวัฒนธรรมไทย	1.01	1.12	น้อยที่สุด
รวม	1.42	.84	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 16 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาในการอนุรักษ์ภาษาและวัฒนธรรมไทย เมื่อพิจารณาในภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.42

ความคิดเห็นของนักเรียนในรายชื่ออยู่ในระดับเป็นปัญหาน้อย และเป็นปัญหาน้อยที่สุด ความคิดเห็นของนักเรียนที่อยู่ในระดับปัญหาน้อยมีจำนวน 4 ข้อ จากจำนวน 13 ข้อ ดังนี้ ปัญหาการใช้ภาษา มีจำนวน 2 ข้อ คือออกเสียงคำที่มี ร ล และคำควบกล้ำไม่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 2.01 และไม่สามารถเลือกใช้คำสุภาพได้เหมาะสมกับบุคคลและโอกาส มีค่าเฉลี่ย 1.85 ปัญหาการแก้ไขการใช้ภาษา มีจำนวน 1 ข้อ คือไม่มีความรู้และเข้าใจข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของตน มีค่าเฉลี่ย 1.54 และปัญหาการถ่ายทอดวรรณกรรมไทย มีจำนวน 1 ข้อ คือ ไม่มีโอกาสในการเล่าเรื่องหรือนิทานไทย มีค่าเฉลี่ย 1.73

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามความคิดเห็นของนักเรียน
เกี่ยวกับปัญหาในการอนุรักษ์มรดกไทย

ปัญหา	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. การปฏิบัติตนเกี่ยวกับมรดกไทย			
1.1 ไม่สนใจศึกษาเกี่ยวกับมรดกไทย	1.29	1.10	น้อยที่สุด
1.2 ไม่สามารถปฏิบัติตนตามมรดกไทยด้วยความเรียบร้อยสำรวม	1.35	1.12	น้อยที่สุด
1.3 เดินสวนหรือผ่านผู้ใหญ่ได้ไม่ถูกต้อง	1.12	1.03	น้อยที่สุด
1.4 รับและส่งของผู้ใหญ่ได้ไม่ถูกต้อง	1.41	1.07	น้อยที่สุด
1.5 แสดงความเคารพได้ไม่ถูกต้องเหมาะสมกับบุคคล	1.32	1.12	น้อยที่สุด
2. การแนะนำหรือสอนมรดกไทย			
2.1 ขาดความรู้เกี่ยวกับมรดกไทย	1.26	1.14	น้อยที่สุด
2.2 ไม่สนใจในการแนะนำหรือสอนมรดกไทย	1.27	1.11	น้อยที่สุด
2.3 ไม่มีเวลาหรือโอกาสในการแนะนำหรือสอนมรดกแก่ผู้อื่น	1.75	1.08	น้อย
2.4 ขาดการสนับสนุนจากผู้ใหญ่	1.11	1.07	น้อยที่สุด
3. การปรับปรุงแก้ไขมรดกของตน			
3.1 ไม่รู้ข้อบกพร่องในการปฏิบัติเกี่ยวกับมรดกของตน	1.52	1.05	น้อย

ตารางที่ 17 (ต่อ) ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาในการอนุรักษ์มรดกไทย

ปัญหา	\bar{X}	S.D.	แปลความ
3.2 ไม่มีเวลาในการแก้ไขมรดก	1.47	1.13	น้อยที่สุด
3.3 ขาดการแนะนำจากผู้ใหญ่	1.06	1.14	น้อยที่สุด
3.4 ไม่ยอมรับคำแนะนำตักเตือน จากผู้อื่น	.94	1.12	น้อยที่สุด
รวม	1.30	.89	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 17 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาในการอนุรักษ์มรดกไทย เมื่อพิจารณาในภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.30

ความคิดเห็นของนักเรียนในรายชื่ออยู่ในระดับเป็นปัญหาน้อย และเป็นปัญหาน้อยที่สุด ความคิดเห็นของนักเรียนที่อยู่ในระดับปัญหาน้อย มีจำนวน 2 ข้อ จากจำนวน 13 ข้อ ดังนี้ ปัญหาการแนะนำหรือสอนมรดกไทย มีจำนวน 1 ข้อ คือ ไม่มีเวลาหรือโอกาสในการแนะนำหรือสอนมรดกแก่ผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย 1.75 และปัญหาการปรับปรุงแก้ไขมรดกของตน มีจำนวน 1 ข้อ คือไม่รู้ข้อบกพร่องในการปฏิบัติเกี่ยวกับมรดกของตน มีค่าเฉลี่ย 1.52

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามความคิดเห็นของนักเรียน
เกี่ยวกับปัญหาในการอนุรักษ์พิธีกรรมทางศาสนา

ปัญหา	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. การปฏิบัติตนเมื่อเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา			
1.1 ไม่มีความรู้ในการปฏิบัติตนตาม พิธีกรรมทางศาสนา	1.43	1.14	น้อยที่สุด
1.2 ไม่สนใจเข้าร่วมพิธีกรรมทาง ศาสนา	1.23	1.11	น้อยที่สุด
1.3 ไม่มีเวลาหรือโอกาสในการ เข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา	1.46	1.13	น้อยที่สุด
1.4 ขาดแบบอย่างและคำแนะนำ จากผู้ใหญ่	1.13	1.20	น้อยที่สุด
2. การเล่าหรือแนะนำพิธีกรรมทางศาสนา ของวันสำคัญและประเพณีไทยแก่ผู้อื่น			
2.1 ไม่มีความรู้เกี่ยวกับพิธีกรรมทาง ศาสนา	1.58	1.18	น้อย
2.2 ไม่สนใจในการเล่าหรือแนะนำ พิธีกรรม	1.22	1.07	น้อยที่สุด
2.3 ไม่มีเวลาหรือโอกาสในการเล่า หรือแนะนำแก่ผู้อื่น	1.72	1.14	น้อย
2.4 ขาดการส่งเสริมจากผู้ใหญ่	1.07	1.21	น้อยที่สุด
รวม	1.35	.96	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 18 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาในการอนุรักษ์พิธีกรรมทางศาสนา เมื่อพิจารณาในภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับ น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.35

ความคิดเห็นของนักเรียนในรายข้ออยู่ในระดับเป็นปัญหาน้อย และเป็นปัญหาน้อยที่สุด ความคิดเห็นของนักเรียนที่อยู่ในระดับปัญหาน้อย มีจำนวน 2 ข้อ จากจำนวน 8 ข้อ ดังนี้ ปัญหาการเล่าหรือแนะนำพิธีกรรมทางศาสนาของวันสำคัญและประเพณีไทยแก่ผู้อื่น มีจำนวน 2 ข้อ คือไม่มีความรู้เกี่ยวกับพิธีกรรมทางศาสนา มีค่าเฉลี่ย 1.58 และไม่มีเวลาหรือโอกาสในการเล่าหรือแนะนำแก่ผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย 1.72

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามความคิดเห็นของนักเรียน
เกี่ยวกับปัญหาในการอนุรักษ์การแสดงและการละเล่นพื้นบ้าน

ปัญหา	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. การชมหรือร่วมเล่นการแสดงและการ ละเล่นพื้นบ้าน			
1.1 ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการแสดงและ การละเล่นพื้นบ้าน	1.49	1.17	น้อยที่สุด
1.2 ไม่สนใจเกี่ยวกับการแสดงและ การละเล่นพื้นบ้าน	1.09	1.06	น้อยที่สุด
1.3 ไม่มีเวลาหรือโอกาสในการเข้าชม หรือร่วมเล่น	1.59	1.14	น้อย
1.4 ขาดการสนับสนุนและคำแนะนำ จากผู้ใหญ่	1.14	1.19	น้อยที่สุด
2. การเล่าหรือแนะนำเกี่ยวกับการแสดง และการละเล่นพื้นบ้านแก่ผู้อื่น			
2.1 ไม่มีความรู้ในการเล่าหรือแนะนำ เกี่ยวกับการแสดงหรือการละเล่น พื้นบ้าน	1.44	1.15	น้อยที่สุด
2.2 ไม่สนใจในการเล่าหรือแนะนำ	1.26	1.10	น้อยที่สุด
2.3 ไม่มีความสามารถในการเล่าหรือ แนะนำแก่ผู้อื่น	1.68	1.12	น้อย

ตารางที่ 19 (ต่อ) ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาในการอนุรักษ์การแสดงและการละเล่นพื้นบ้าน

ปัญหา	\bar{X}	S.D.	แปลความ
2.4 ไม่มีเวลาหรือโอกาสในการเล่าหรือแนะนำ	1.67	1.12	น้อย
2.5 ขาดการส่งเสริมจากผู้ใหญ่	1.07	1.22	น้อยที่สุด
รวม	1.38	.95	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 19 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาในการอนุรักษ์การแสดงและการละเล่นพื้นบ้าน เมื่อพิจารณาในภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.38

ความคิดเห็นของนักเรียนในรายชื่ออยู่ในระดับเป็นปัญหาน้อย และเป็นปัญหาน้อยที่สุด ความคิดเห็นของนักเรียนที่อยู่ในระดับปัญหาน้อย มีจำนวน 3 ข้อ จากจำนวน 9 ข้อ ดังนี้ ปัญหาการชมหรือร่วมเล่นการแสดงและการละเล่นพื้นบ้าน มีจำนวน 1 ข้อ คือไม่มีเวลาหรือโอกาสในการเข้าชมหรือร่วมเล่น มีค่าเฉลี่ย 1.59 ปัญหาการเล่าหรือแนะนำเกี่ยวกับการแสดงและการละเล่นพื้นบ้านแก่ผู้อื่น มีจำนวน 2 ข้อ คือไม่มีความสามารถในการเล่าหรือแนะนำแก่ผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย 1.68 และไม่มีเวลาหรือโอกาสในการเล่าหรือแนะนำ มีค่าเฉลี่ย 1.67

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามความคิดเห็นของนักเรียน
เกี่ยวกับปัญหาในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย

ปัญหา	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. ด้านภาษาและวรรณกรรมไทย			
1.1 การใช้ภาษา	1.56	.93	น้อย
1.2 การแก้ไขการใช้ภาษา	1.37	.94	น้อยที่สุด
1.3 การถ่ายทอดวรรณกรรมไทย	1.34	.86	น้อยที่สุด
2. ด้านมารยาทไทย			
2.1 การปฏิบัติตนเกี่ยวกับมารยาทไทย	1.30	.91	น้อยที่สุด
2.2 การแนะนำหรือสอนมารยาทไทย	1.35	.89	น้อยที่สุด
2.3 การปรับปรุงแก้ไขมารยาทของตน	1.25	.92	น้อยที่สุด
3. ด้านพิธีกรรมทางศาสนา			
3.1 การปฏิบัติตนเมื่อเข้าร่วมพิธีกรรม ทางศาสนา	1.32	.97	น้อยที่สุด
3.2 การเล่าหรือแนะนำพิธีกรรม ทางศาสนา	1.40	.94	น้อยที่สุด
4. ด้านการแสดงและการละเล่นพื้นบ้าน			
4.1 การชมหรือร่วมเล่นการแสดง หรือการละเล่นพื้นบ้าน	1.33	.95	น้อยที่สุด
4.2 การเล่าหรือแนะนำเกี่ยวกับการ แสดงและการละเล่นพื้นบ้านแก่ผู้อื่น	1.42	.91	น้อยที่สุด
รวม	1.36	.78	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 20 แสดงว่าความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาในการ
อนุรักษ์วัฒนธรรมไทย เมื่อพิจารณาในภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหา
อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.36

ความคิดเห็นของนักเรียนในรายชื่อของวัฒนธรรมแต่ละประเภท อยู่ในระดับ
ปัญหาน้อย และเป็นปัญหาน้อยที่สุด ความคิดเห็นของนักเรียนที่อยู่ในระดับปัญหาน้อย
มีจำนวน 1 ข้อ จากจำนวน 10 ข้อ ของวัฒนธรรม 4 ประเภท คือ ปัญหาในการ
อนุรักษ์วัฒนธรรมด้านภาษาและวรรณกรรมไทย คือ การใช้ภาษา มีค่าเฉลี่ย 1.56

ตอนที่ 4 ผลการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย ของนักเรียน

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้จากการรวบรวมคำตอบในการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนที่ใช้สัมภาษณ์สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 60.94 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 39.06 นักเรียนส่วนใหญ่มีอายุ 12 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมามีอายุ 11 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.37 และน้อยที่สุดมีอายุ 13 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.38

ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย นักเรียนส่วนใหญ่เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย คิดเป็นร้อยละ 89.06 พบว่านักเรียนบางคนได้รับความรู้จากหลายแหล่ง และนักเรียนส่วนใหญ่เคยได้รับความรู้จากทางโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 80.70 รองลงมาจากสื่อมวลชน เช่น โทรทัศน์ วิทยุ คิดเป็นร้อยละ 33.33 และน้อยที่สุดจากวัด คิดเป็นร้อยละ 10.53 และไม่เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย คิดเป็นร้อยละ 10.94

การเข้าร่วมชมรม หรือ กลุ่มที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมไทย นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมชมรมหรือกลุ่มกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 62.50 และเคยเข้าร่วมชมรมหรือกลุ่มกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 37.50 ชมรมหรือกลุ่มกิจกรรมที่นักเรียนส่วนใหญ่เข้าร่วมคือ ดนตรีไทย คิดเป็นร้อยละ 54.17 รองลงมาคือ สร้างเสริมลักษณะนิสัยกับนาฏศิลป์ คิดเป็นร้อยละ 25.00 เท่ากัน และน้อยที่สุดคือศิลปะ คิดเป็นร้อยละ 8.33

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยของนักเรียนในแต่ละด้าน สรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านการอนุรักษ์ภาษาและวรรณกรรมไทย

การใช้ภาษา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการใช้ภาษา คิดเป็นร้อยละ 65.62 และไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 34.38 ปัญหาในการใช้ภาษา ของนักเรียนส่วนใหญ่คือ ออกเสียงคำบางคำไม่ชัดเจน เช่น คำที่มี ร ล และคำ ควบกล้ำคิดเป็นร้อยละ 73.81 รองลงมาคือใช้คำไม่สุภาพกับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และน้อยที่สุดคือการพูดจาไม่มีหางเสียงหรือท้ายคำ กับใช้คำสรรพนามแทน ผู้ใหญ่ไม่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 4.76 เท่ากัน นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการใช้ ภาษาเพราะความเคยชินที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องมาแต่เดิม คิดเป็นร้อยละ 35.71 รอง ลงมาคือความใกล้ชิดสนิทสนมและต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และน้อยที่สุดคือ ขาดความรู้และไม่มีเวลาแก้ไขการใช้ภาษา คิดเป็นร้อยละ 2.38 เท่ากัน

การแก้ไขการใช้ภาษา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาใน การแก้ไขการใช้ภาษา คิดเป็นร้อยละ 70.31 และมีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 29.69 ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการแก้ไขเพราะพยายามแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้อง อยู่ประจำ เป็นร้อยละ 37.78 รองลงมาคือ มีความรู้และใช้ภาษาได้ถูกต้อง คิด เป็นร้อยละ 26.67 และน้อยที่สุดคือ ต้องการเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 2.22

การถ่ายทอดวรรณกรรม พบว่า นักเรียนทุกคนเคยเล่าเรื่อง หรือนิทานให้ผู้อื่นฟัง ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการเล่าเรื่องหรือนิทาน คิด เป็นร้อยละ 56.30 และมีปัญหาในการเล่า คิดเป็นร้อยละ 43.70

2.2 ด้านการอนุรักษ์มารยาทไทย

การปฏิบัติตามมารยาทไทย พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ปฏิบัติตาม มารยาทไทย คิดเป็นร้อยละ 95.31 และไม่ได้ปฏิบัติตามมารยาทไทย คิดเป็น ร้อยละ 4.69 การที่นักเรียนปฏิบัติตามมารยาทไทย นักเรียนส่วนใหญ่ปฏิบัติด้วย ตนเองเพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี คิดเป็นร้อยละ 57.38 รองลงมาคือปฏิบัติตามคำ

แนะนำและสั่งสอนของผู้ใหญ่ เช่น พ่อ แม่ ครู คิดเป็นร้อยละ 29.51 และน้อยที่สุดคือ ปฏิบัติตามแบบอย่างของผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 1.64

การแก้ไขมารยาท พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่แก้ไขมารยาทที่ตนปฏิบัติอยู่ให้ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 90.63 และไม่แก้ไขมารยาท คิดเป็นร้อยละ 9.38 ซึ่งที่นักเรียนส่วนใหญ่แก้ไขมารยาทที่ปฏิบัติอยู่ให้ดีขึ้น เพราะต้องการแก้ไขมารยาทที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องให้ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 29.31 รองลงมาคือ เห็นว่าการปฏิบัติมารยาทที่ถูกต้องทำให้เป็นผู้มีมารยาทงาม คิดเป็นร้อยละ 20.69 และน้อยที่สุดคือ ต้องการมีบุคลิกภาพที่ดี คิดเป็นร้อยละ 1.72

ปัญหาในการแก้ไขมารยาท พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการแก้ไขมารยาทของตน คิดเป็นร้อยละ 67.24 และมีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 32.76 การที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการแก้ไขมารยาทของตนเพราะมีความรู้และปฏิบัติตามมารยาทไทยอยู่เป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 43.59 รองลงมา คือมีผู้ใหญ่ เช่น ครู ผู้ปกครอง คอยแนะนำและสอนให้คิดเป็นร้อยละ 30.77 และน้อยที่สุดคือ แก้ไขตามแบบอย่างของผู้ที่ปฏิบัติถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 5.13

การถ่ายทอดมารยาทไทย พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เคยแนะนำหรือสอนมารยาทแก่ผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 56.25 และไม่เคย คิดเป็นร้อยละ 43.75 ในการแนะนำหรือสอนมารยาทแก่ผู้อื่น นักเรียนส่วนใหญ่จะแนะนำหรือสอนเรื่องการไหว้ คิดเป็นร้อยละ 41.67 รองลงมาคือการเดิน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุดคือการยืน คิดเป็นร้อยละ 2.78

ปัญหาในการถ่ายทอดมารยาทไทย พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการเล่าหรือแนะนำมารยาทแก่ผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 55.56 และมีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 44.44

2.3 ด้านการอนุรักษ์พิธีกรรมทางศาสนา

การเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา คิดเป็นร้อยละ 92.19 และไม่เคยเข้าร่วมคิดเป็นร้อยละ 7.81 พิธีกรรมทางศาสนาที่นักเรียนส่วนใหญ่เข้าร่วมคือ เวียนเทียน คิด

เป็นร้อยละ 42.37 รองลงมาคือทำบุญตักบาตร คิดเป็นร้อยละ 37.29 และน้อยที่สุดคือ ตักบาตรเทโวกับทอดผ้าป่า คิดเป็นร้อยละ 3.39 เท่ากัน ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่เข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาเพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี ได้บุญและมีความสุข คิดเป็นร้อยละ 42.37 รองลงมาคือ ผู้ปกครองชวนไปและให้ปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 27.12 และน้อยที่สุดคือ ต้องการหาความรู้ คิดเป็นร้อยละ 5.08

ปัญหาในการเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา คิดเป็นร้อยละ 84.75 และมีปัญหาในการเข้าร่วม คิดเป็นร้อยละ 15.25 ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา เพราะมีความรู้สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมาคือปฏิบัติบ่อยครั้งจนเคยชิน คิดเป็นร้อยละ 24.00 และน้อยที่สุดคือ ผู้ปกครองสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 4.00

การถ่ายทอดพิธีกรรมทางศาสนา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เคยเล่าหรือแนะนำพิธีกรรมทางศาสนาในวันสำคัญและประเพณีไทย คิดเป็นร้อยละ 71.88 และไม่เคยเล่าหรือแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 28.12 พิธีกรรมที่นักเรียนเล่าหรือแนะนำคือ ทำบุญตักบาตร คิดเป็นร้อยละ 52.17 รองลงมาคือเวียนเทียน คิดเป็นร้อยละ 47.82 และน้อยที่สุดคือฟังเทศน์ คิดเป็นร้อยละ 2.17 วัตถุประสงค์ในการเล่าหรือแนะนำพิธีกรรมทางศาสนา นักเรียนส่วนใหญ่เล่าหรือแนะนำเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 52.17 รองลงมาคือชักชวนให้ร่วมกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาและประเพณีไทย คิดเป็นร้อยละ 28.26 และน้อยที่สุด คือ เผยแพร่วัฒนธรรมไทย คิดเป็นร้อยละ 6.52

ปัญหาในการถ่ายทอดพิธีกรรมทางศาสนา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการเล่าหรือแนะนำพิธีกรรมทางศาสนา คิดเป็นร้อยละ 54.35 และมีปัญหาในการเล่าหรือแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 45.65 การที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการเล่าหรือแนะนำพิธีกรรมทางศาสนา เพราะผู้เล่ามีความรู้และเข้าใจเรื่องที่เล่า คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมาคือผู้ฟังสนใจและรับฟังด้วยดี คิดเป็นร้อยละ 28.00 และน้อยที่สุดคือ ผู้เล่าเล่าอยู่เป็นประจำ

คิดเป็นร้อยละ 20.00

2.4 ด้านการอนุรักษ์การแสดงและการละเล่น

การชมหรือร่วมการแสดงและการละเล่น พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เคยชมหรือร่วมการแสดงการละเล่น คิดเป็นร้อยละ 96.87 และไม่เคยชมหรือร่วมเล่น คิดเป็นร้อยละ 3.13 การแสดงและการละเล่นที่นักเรียนส่วนใหญ่ชมหรือร่วมเล่นคือ การละเล่น คิดเป็นร้อยละ 72.58 รองลงมาคือนาฏศิลป์ คิดเป็นร้อยละ 66.13 และน้อยที่สุดคือ การแสดงพื้นบ้าน คิดเป็นร้อยละ 50.00

การละเล่นที่นักเรียนส่วนใหญ่ชมหรือร่วมเล่น คือ มอญซ่อนผ้า คิดเป็นร้อยละ 42.22 รองลงมาคือ ว่าว คิดเป็นร้อยละ 27.22 และน้อยที่สุดคือ หมากเก็บ อีตัก ลูกหิน ลูกข่าง คิดเป็นร้อยละ 2.22 เท่ากัน ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ชมหรือร่วมเล่นการละเล่นเพราะชอบเล่นแล้วสนุก คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมาคือเล่นเป็น รู้กติกา คิดเป็นร้อยละ 22.22 และน้อยที่สุดคือความสะดวกในการเดินทางไปสถานที่แสดงหรือเล่น คิดเป็นร้อยละ 2.22

นาฏศิลป์ที่นักเรียนส่วนใหญ่ชมหรือร่วมเล่น คือ รำ คิดเป็นร้อยละ 97.56 และระบำ คิดเป็นร้อยละ 2.44 ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ชมหรือร่วมเล่นนาฏศิลป์เพราะชอบ เห็นว่านาฏศิลป์ไทยเป็นสิ่งที่ดี สวยงาม คิดเป็นร้อยละ 58.60 รองลงมาคือ มีการจัดการแสดงที่โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 36.59 และน้อยที่สุดคือเพื่อนชวนไปชมหรือเล่น คิดเป็นร้อยละ 2.44

ดนตรีไทยที่นักเรียนส่วนใหญ่ชมหรือร่วมเล่นคือ ขลุ่ย คิดเป็นร้อยละ 54.12 รองลงมาคือ จิม คิดเป็นร้อยละ 35.14 และน้อยที่สุดคือ ซอ กับปี่ คิดเป็นร้อยละ 5.41 เท่ากัน ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ชมหรือร่วมเล่นดนตรีไทยเพราะชอบ เห็นว่าดนตรีไทยเป็นสิ่งที่ดี สนุกและมีเสียงไพเราะ คิดเป็นร้อยละ 54.05 รองลงมาคือ โรงเรียนจัดพาไปชมการแสดง คิดเป็นร้อยละ 17.68 และน้อยที่สุดคือ เพื่อนชวนไปชมการแสดง คิดเป็นร้อยละ 2.70

การแสดงพื้นบ้านที่นักเรียนส่วนใหญ่ชมหรือร่วมเล่น คือ ลิเก คิดเป็นร้อยละ 48.47 รองลงมาคือ ลำตัด คิดเป็นร้อยละ 35.48 และน้อยที่สุดคือรำกลองยาว คิดเป็นร้อยละ 3.23 ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ชมหรือร่วมเล่นการแสดงพื้นบ้านเพราะชอบ สนุกได้สาระ คิดเป็นร้อยละ 51.61 รองลงมาคือมีผู้ชวนไปชม คิดเป็นร้อยละ 22.58 และน้อยที่สุดคือ ชมการแสดงทางโทรทัศน์ กับมีความสามารถร่วมแสดงได้ คิดเป็นร้อยละ 3.23 เท่ากัน

ปัญหาในการชมหรือร่วมการแสดงหรือการละเล่น พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการชมหรือร่วมการแสดงหรือการละเล่น คิดเป็นร้อยละ 83.87 และมีปัญหาในการชมหรือร่วมการแสดงหรือการละเล่น คิดเป็นร้อยละ 16.13 ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการชมหรือร่วมการแสดงหรือการละเล่นเพราะสามารถปฏิบัติได้ คิดเป็นร้อยละ 26.92 รองลงมาคือชอบและสนใจการแสดงและการละเล่น คิดเป็นร้อยละ 23.08 และน้อยที่สุดคือ ชมและร่วมกิจกรรมอยู่เป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 1.92

การถ่ายทอดการแสดงหรือการละเล่น พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เคยเล่าหรือแนะนำการแสดงหรือการละเล่นแก่ผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 73.44 และไม่เคยเล่าหรือแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 26.56 การแสดงหรือการละเล่นที่นักเรียนส่วนใหญ่เล่าหรือแนะนำคือการละเล่น คิดเป็นร้อยละ 51.06 รองลงมาคือนาฏศิลป์ คิดเป็นร้อยละ 48.94 และน้อยที่สุดคือการแสดงพื้นบ้าน คิดเป็นร้อยละ 17.02

การละเล่นที่นักเรียนส่วนใหญ่เล่าหรือแนะนำคือวิธีเล่น กติกา คิดเป็นร้อยละ 70.83 และอุปกรณ์นำมาประกอบการเล่น คิดเป็นร้อยละ 29.17 การที่นักเรียนส่วนใหญ่เล่าหรือแนะนำการละเล่นเพราะต้องการให้ความรู้แก่เพื่อน น้อง คิดเป็นร้อยละ 41.67 รองลงมาคือ ต้องการเล่นกับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และน้อยที่สุดคือ ผู้ปกครองสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 8.33

นาฏศิลป์ที่นักเรียนส่วนใหญ่เล่าหรือแนะนำ คือท่ารำ คิดเป็นร้อยละ 60.87 รองลงมาคือชุดการแสดง คิดเป็นร้อยละ 34.78 และน้อยที่สุดคือจังหวะ คิดเป็นร้อยละ 8.69 ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่เล่าหรือแนะนำนาฏศิลป์เพราะต้องการให้ความรู้แก่เพื่อน น้อง คิดเป็นร้อยละ 60.87 รองลงมาคือ เห็นว่ามีประโยชน์กับตนเอง สามารถทำได้และเคยเข้าร่วมการแสดงคิดเป็นร้อยละ 17.39 เท่ากัน และน้อยที่สุดคือชอบ และเห็นว่ามีท่ารำที่สวยงาม คิดเป็นร้อยละ 8.69

ดนตรีไทยที่นักเรียนส่วนใหญ่เล่าหรือแนะนำคือชื่อ และประเภทของเครื่องดนตรี คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือวิธีเล่นและแสดงดนตรีไทย คิดเป็นร้อยละ 28.57 และน้อยที่สุดคือร้องเพลงไทยเดิม คิดเป็นร้อยละ 14.28 ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่เล่าหรือแนะนำดนตรีไทยเพราะต้องการให้ความรู้แก่เพื่อนและน้อง คิดเป็นร้อยละ 61.90 รองลงมาคือ มีความสนใจและเห็นว่ามีเสียงไพเราะ คิดเป็นร้อยละ 23.81 และน้อยที่สุดคือ ครูให้เล่า คิดเป็นร้อยละ 9.24

การแสดงพื้นบ้านที่นักเรียนส่วนใหญ่เล่าหรือแนะนำคือ ชื่อการแสดง คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาคือเครื่องแต่งกาย คิดเป็นร้อยละ 37.50 และน้อยที่สุด วิธีการเล่นและแสดง คิดเป็นร้อยละ 25.00 ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่เล่าหรือแนะนำเพราะชอบเห็นว่าสนุก คิดเป็นร้อยละ 75.00 และต้องการให้ความรู้ คิดเป็นร้อยละ 25.00

ปัญหาในการถ่ายทอดการแสดงและการละเล่นพื้นบ้าน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการเล่าหรือแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 74.47 และมีปัญหาในการเล่าหรือแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 25.53 ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการเล่าหรือแนะนำเพราะมีความรู้ เคยเข้าร่วมกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 34.29 รองลงมาคือ ผู้ฟังสนใจฟัง คิดเป็นร้อยละ 22.86 และน้อยที่สุดคือมีผู้ใหญ่คอยสอนและแนะนำให้ กับผู้ปกครองส่งเสริม คิดเป็นร้อยละ 11.43 เท่ากัน

ตอนที่ 5 ผลการสังเกตนักเรียนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการอนุรักษ์วัฒนธรรม ไทยของนักเรียน

ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตนักเรียน เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการอนุรักษ์
ภาษาและมารยาทไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้จากการรวบรวม
พฤติกรรมที่ได้จากการสังเกตนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประธม-
ศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวน
นักเรียนที่ใช้สังเกต สรุปได้ดังนี้

การอนุรักษ์ภาษา พบว่าในภาพรวมนักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในลักษณะ
มีความพยายามและเข้าใจถึงความจำเป็นในการอนุรักษ์ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ
70.83 และในรายข้อย่อยทั้ง 4 ข้อ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในลักษณะ
มีความพยายามและตระหนักถึงความจำเป็นในการอนุรักษ์ภาษาไทย ดังนี้

ออกเสียงคำที่มี ร ล และคำควบกล้ำ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ออก
เสียงคำที่มี ร ล และคำควบกล้ำชัดเพียงบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 62.50

ใช้คำท้ายประโยคที่สุภาพ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่บางครั้งใช้คำท้าย-
ประโยคไม่เหมาะสม เช่น ใช้คำ ฮะ จ๊ะ กับผู้ใหญ่ หรือใช้คำว่า ครับ ค่ะ เพียง
บางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 75.00

ใช้ภาษาถูกต้องไม่ใช้คำแสลง พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มักพูดคำแสลงกับ
เพื่อนในกลุ่มที่สนิทกัน ซึ่งคำแสลงที่พบบ่อยได้แก่ โอดี น้ำแดง กระแฉะ ห่วย เสล่อ
ได้ค๊ะ อ๋อมาสลอน เตี้ยววูป โตะใจโหมะเลย เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 66.67

และการใช้คำสรรพนามแทนผู้ใหญ่ที่อาวุโส พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้
คำสรรพนามแทนผู้ใหญ่ เช่น ครู พ่อ แม่ ยาย โดยใช้คำแทนว่า "เค้า" หรือ
"เขา" คิดเป็นร้อยละ 79.17

การอนุรักษ์มารยาทไทย พบว่าในภาพรวมนักเรียนส่วนใหญ่มีความพยายาม และเข้าใจถึงความจำเป็นในการอนุรักษ์มารยาทไทย คิดเป็นร้อยละ 53.78 และในรายข้อพบว่า มีจำนวน 4 ข้อ จากจำนวน 5 ข้อ ที่นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในลักษณะ มีความพยายามและตระหนักถึงความจำเป็นในการอนุรักษ์-มารยาทไทยดังนี้

การไหว้ผู้ใหญ่ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่พบครูจะยกมือไหว้ แต่การไหว้ยังไม่ถูกต้องและไม่ก้มศีรษะ คิดเป็นร้อยละ 54.17

การเดินผ่านผู้ใหญ่ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ค้อมตัวเมื่อกำลังจะเดินผ่านผู้ใหญ่ แต่ยังคงขาดความเรียบร้อยและสำรวม คิดเป็นร้อยละ 54.17

การนั่งบนเก้าอี้ต่อหน้าผู้ใหญ่ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่นั่งเข้าชิดลำตัวตรง สั้นเท้าชิด มีอวางตามสบาย คิดเป็นร้อยละ 79.17

การยืนต่อหน้าผู้ใหญ่ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยืนในท่าตรง ลำตัวตรง ขาชิด คิดเป็นร้อยละ 50.00

การรับของจากผู้ใหญ่ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไหว้ก่อนแล้วจึงรับของจากผู้ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 66.67